

ŽUPNE OBAVIJESTI

26.7. PONEDJELJAK – *Sv. Joakim i Ana, roditelji Blažene Djevice Marije; spomendan*
– 7.30 + Čajavec Ana i Ivan

27.7. UTORAK – 7.30 + Kosec Ana i Franjo

28.7. SRIJEDA – 7.30 – **u kapelici:** + Majci Božjoj Bistričkoj; za bolesnu i zlostavljanu djecu; zahvala sv. Ani i Joakimu za primljene milosti

29.7. ČETVRTAK – *Sv. Marta; spomendan*

– 7.30 + Kuharić Marin god., roditelji Skupnjak i Kosec

30.7. PETAK – 19.00! – skupna sveta misa:

+ Tuđan Stanislav god.,

+ Kosec Pavlek god. i Anđela; Magić Alojz;

+ za sve pokojne;

+ Majcen Stjepan god.,

+ Mikulić Branimir god. i Gabrijela, Šarec Mirko god. i Nada;

+ Hren Jalža god. i obitelj

31.7. SUBOTA – *Sv. Ignacije Lojolski; presbiter; spomendan*

– **župno hodočašće na Trsat; nema svete mise!**

1.8. 18. NEDJELJA KROZ GODINU

7.30 + župna sveta misa

9.30 + Kajgo Niko, Ana i Mande

11.00 + Mišak Marija god., Ivan i roditelji

18.00 sati: vjenčanje: *Josef Jakovljević i Monika Brkić*

- TISAK: župni listić; Glas koncila
- proba mješovitog zbora: **u srijedu u 20:00 sati.**
- **u subotu 31. srpnja naša župa hodočastit će na Trsat. Zbog toga u subotu u našoj župi neće biti svete mise, a skupna sveta misa prebačena je na petak 30. srpnja u 19:00 sati. Polazak autobusa je u 4:00 sata ujutro ispred župne crkve. Na hodočašće idemo jednim autobusom, a u sakristiji možete podići karte i uplatiti novce za put (130 kn).**
- hodočašće na Mariju Bisticu: nedjelja 8. kolovoza; ima još mjesta u autobusu...
- učenici 2. i 7. razreda koji će sljedeće vjeronaučne godine ići na prvu pričest, odnosno krizmu, i dalje se mogu prijaviti. Prijavnice su u sakristiji...

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Hrvoje Damiš; žpk.; mob: 098 9678 518;
srpanj, 2021.; Široke Ledine 4, Trnovec; web: www.zupa-trnovec.hr;
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

ŽUPNI LISTIĆ

Godina XIII.

Broj 35 (654)

25. srpnja 2021.

17. NEDJELJA KROZ GODINU

Prvo čitanje: 2Kr 4, 42-44

Psalam: Ps 145, 10-11.15-18

Drugo čitanje: Ef 4, 1-6

Evandjelje: Iv 6, 1-15

*Svojim uskrsnućem Krist daje život našim tijelima,
jer u svetoj pričesti primamo klicu uskrsnuća.*

— **Sv. Vinko Paulski**

S RIJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

Pet minuta i dvije ruke

Ljudsku pozornost oduvijek su privlačila čuda. I danas su aktualna pitanja je li redovit sakramentalni život dovoljno čudesan i može li Bog zadovoljiti očekivanja suvremenog čovjeka. Dakako da Bog može sve, ali on nije stvorio čovjeka da bude samo ukras svijetu. Očito je to u odnosu prema apostolima. Isus može učiniti čudo i bez suradnje s čovjekom, ali želi mu otkriti tajnu svoje ljubavi.

Učenici nastoje pronaći rješenje, no razočarani su jer nemaju dovoljno, nemaju ništa što bi Gospodinu moglo pomoći da nahrani tisuće ljudi. Lekciju im je očitao dječak koji je nešto imao. Ma kako tih pet kruhova i dvije ribice značilo malo, on je sve što ima bio spreman dati, i ostati anoniman. Bez potpisa, bez slikanja, bez zahvalnica.

Tu počinje čudo, to je prvi sastojak čuda. Bog u svojoj ljubavi želi sve učiniti, ali ne želi iz svoje radosti izuzeti čovjeka. Ne želi čovjeku uskratiti radost služenja. Ne želi ga lišiti čudesnosti i ljepote života što proizlazi iz mogućnosti da bude koristan, dobar i vrijedan, ali u iskrenosti srca, ne u predstavama.

Sv. Mala Terezija kaže: „On ne dolazi s neba svaki dan kako bi ostao u zlatnom ciboriju, već da nađe drugo nebo – nebo naše duše.“ To je prizor euharistije. Ovonedjeljni ulomak evanđelja obiluje euharistijskim značenjima, no pitanje je idemo li mi na misu kao na priredbu, odmaknuti se od stvarnosti i odmoriti od problema, ili se idemo s njima suočiti. Krist u euharistiji ne ide na odmor, nego ide na križ. Ta požrtvornost, kao drugi sastojak čuda, mora se osjetiti u konkretnom životu gdje će se pokazati da sakramentalni život jest čudesna snaga koja sve okreće na dobro.

Zato trebamo prestati kukati kako ništa nemamo i početi zahvaljivati za sve što imamo. Najveći Božji dar naši su bližnji. Početkom godine papa Franjo ustanovio je Svjetski dan djedova i baka određivši da će se slaviti 4. nedjelje u srpnju. Promatrajući njihove živote, prisjećamo se kako su oni imali malo, ali imali su dvije ruke i pet minuta vremena za Boga i čovjeka. Radišne ruke i posvećeno vrijeme, to je bilo dovoljno da nas podignu i postave na dobar put života. Nije li i to prelijepo Božje čudo?

Ljudi, barem u našoj sredini, danas nisu kruha gladni, ali te dvije ribice koje daju okus možda su slika onih dviju riječi koje nikako ne prelaze preko usana: oprost mi, ili volim te, ili hvala ti. Vjerujem da svatko u svojoj domišljatosti može pronaći nešto, ma kako bilo skromno, što će donijeti pred Gospodina, koji je kruh života, i što će biti sastojci njegovog čuda za nas. Možda se to čini premalo ili ništa. Nije na odmet da budemo svjesni svoje malenosti, ali budimo svjesni i toga da Božja svemoć i od iskrenog ništa čini čuda.

biskupija-varazdinska.hr

SVETA MARTA IZ BETANIJE, 29.7.

Marta, sestra Marijina i Lazarova, bila je brižna domaćica kuće u Betaniji u koju bi Isus rado svraćao kako bi se malco odmorio od propovijedanja, dok je boravio u Judeji.

Marta se u Evanđelju upravo i pojavljuje prigodom jednoga od Isusovih posjeta njihovoj kući. Kao i uvijek, zavrnutih rukava, zauzeta ulogom kuće domaćice, prima goste, poslužuje ih pićem, priprema sve potrebno za okrepu. Bacivši pogled na sestru, ugleda je kako sjedeći do nogu Isusovih, sluša Njegovu riječ, posve nesvjesna užurbanosti koja se odvija oko nje. Neko je vrijeme sve to strpljivo promatrala, a zatim ipak rekla nešto poput ovoga: “Isuse, reci ovoj mojoj dokonoj sestri neka mi pomogne: ostavila me posve samu posluživati!”

Isus je pogleda i s ljubavlju odvrati: “Marta, Marta, za mnogo se brineš, a jedno je potrebno. Marija je zacijelo odabrala bolji dio, koji joj se neće oduzeti.” (Lk 10, 38-42).

Isus time nikako nije želio zanijekati vrijednost svakodnevnih kućanskih poslova kojima se tolike žene bave, baš kao niti rad kojim muževi priskrbuju hranu, odjeću i sve ostalo što je potrebno njima i djeci, već je samo htio uspostaviti stanoviti poredak vrijednosti. Prije svega treba tražiti Kraljevstvo nebesko i pobrinuti se za potrebe duha: u svjetlu toga traganja, i sve ostalo dobiva smisao. U svakom slučaju, Crkva časti svetu Martu kao sveticu i predanu zaštitnicu te utjehu domaćica, čiji su svakodnevni naponi nerijetko slabo priznati.

U Evanđelju Martu susrećemo još i kada je umro njezin brat Lazar. Znajući kako se Isus približava Betaniji, kako bi se oprostio od svoga preminuloga prijatelja, trči Mu ususret Marta. Iako joj je srce u komadićima, ne može samo stajati skrštenih ruku, poput svoje sestre Marije, shrvane od boli.

I u ovoj se tužnoj prigodi otkriva njezin poduzetni značaj. Dolazi ususret Isusu i govori Mu: “Da si Ti bio ovdje, brat moj ne bi umro! No, znadem da će Te Bog i sada uslišiti u svemu što Ga zaišteš!” Koliko god zauzeta i poduzetna bila, vjere joj ne manjka. Upravo je ta njezina jednostavna, ali nepokoljebiva vjera, i navela Isusa na čudo. I tako je Lazar bio vraćen u život.

Nešto kasnije, Isus se ponovo našao u kući Marte i Marije u posjeti, a bio je ondje i Lazar. Približavala se Pasha. U zraku se osjetio duh slavlja pa nam je Marta i opet predstavljena u svojoj ulozi: “Marta posluživaše” – piše nam Ivan evanđelist.

U ovom posljednjem spomenu Evanđelja zaključuju priču o Marti, ženi iz Betanije, koja jest bila zauzeta i užurbana, ali samo iz ljubavi prema Isusu i braći.

Ime Marta potječe iz aramejskoga i znaci “gospodarica”.

Zaštitnica je domaćica, kuharica, radnica, ugostitelja, sluškinja, pralja, umirućih, slikara i kipara, pomoćnica je kod krvarenja, kao i redovničkih zajednica koje nose njezino ime.